

der agte at fortsætte med Gæstgiveriet, ville anskaffe sig Lokaler, der egne sig dertil, og de, der agte at ombytte deres Borgerskab, naar Tiden kommer, ville selvfølgelig anskaffe sig passende Restaurationslokaler, hvad de lettere kunne faa, naar de kun skulle tage Hensyn dertil, end naar de tillige skulle skaffe sig Lokaler til Herbergering af fremmede. Vort Forslag er ikke meget indgribende, det berører ikke noget som helst med Hensyn til Bestemmelserne i selve Loven om Forlængelse af Lov Nr. 121 af 20. April 1906. Det skaber en lettere Overgang, saa at de, der skulle ombytte deres Lokaler i dette Tidsrum, allerede kunne indrette sig paa at foretage denne Forandring, saa at de, naar Loven om Herbergering og Beværtning træder i Kraft, kunne have deres Sager i Orden til at ombytte deres Borgerskab og drive deres Forretning, som de ville drive den i Fremtiden.

Kvist: Jeg kan ikke anbefale det foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse, tværtimod, jeg maa meget advare imod at vedtage et saadant Ændringsforslag. Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) vilde begrunde Forslaget med en Henvisning til Ædruelighedskommissionen, idet der i § 57 findes en tilsvarende Bestemmelse, tror jeg, at denne Begrundelse bunder i et manglende Kendskab til, hvad dette Forslag indeholder. Efter min Mening giver det nemlig ikke mindste Begrundelse for at vedtage dette Ændringsforslag. Som jeg sagde ved første Behandling, kan man ikke rive et enkelt Punkt ud af dette Forslag og gennemføre det særskilt uden at tage Hensyn til alle de øvrige Bestemmelser, der findes i Forslaget, og som direkte staa i Forbindelse med den Bestemmelse, man her foreslaar at indføre.

Jeg skal selvfølgelig ikke komme vidtløftigt ind paa at omtale, hvilke Bestemmelser det er i Lovforslaget om Beværtning og berusende Drikke, der staa i direkte eller indirekte Forbindelse med dette Ændringsforslag. Jeg skal kun kortelig nævne det. Det er saadanne Bestemmelser som dem om Lokalerne, Forretningens Beliggenhed, Retten til Ekspropriation og Adkomstbrevets Udstedelse. Det er en Selvfølge, at naar Ædruelighedskommissionen i § 57 har foreslaaet en saadan Bestemmelse, er det under den udtrykkelige Forudsætning, at de foregaaende Bestemmelser i Forslaget ogsaa blive vedtagne.

Naar man ser nærmere paa Ændrings-

forslaget, som det er affattet her, er det ogsaa klart, at det er ikke alene de Gæstgivere, der for Øjeblikket drive Gæstgivernæring, som ville komme til at nyde godt af en saadan Bestemmelse, nej, enhver, der gaar med et Næringsbrev til at drive Gæstgivernæring, er i Stand til efter denne Bestemmelse øjeblikkelig at etablere sig som Værtshusholder. Jeg finder, det vilde være mærkeligt, om man ved at kaste en saadan lille Ændring ind skulde omkalfatre de gældende Love. Og det er ikke alene de gældende Love, man her vil gribe ind i, det er ogsaa de gældende kommunale Vedtægter. Er det ikke de gældende kommunale Vedtægter, der er til Hinder for, at en saadan Mand kan etablere sig som Beværter? Dersom de ikke hindre det, er der intet i Vejen for, at han kan faa Lov til at drive Beværtning, saa kan han simpelt hen søge Borgerskab som Beværter. Men er det saaledes, at de kommunale Vedtægter ere til Hinder for, at han kan drive Beværtning paa Gæstgiverborgerskab, synes jeg, det vilde være urimeligt, om man ved en saadan Bestemmelser Vedtagelse skulde komme til paa Trods af de gældende kommunale Vedtægter at forøge Beværternes Antal. Naar de kommunale Raad have truffet Bestemmelser om Begrænsning af Retten til at drive Beværternæring, skulle vi ikke omstøde disse Bestemmelser ved en saadan Ændring, som bliver kastet ind her, uden at man har haft Lejlighed til at overveje alle de Hensyn, der skulle tages. Det vilde ikke være forsvarligt paa den Maade at omkalfatre Forholdene i Byerne.

Der er saa meget mindre Grund til at træffe en saadan Bestemmelse, naar vi mindes de Udtalelser, vi hørte fra den Deputation fra Centralforeningen af Beværtere i Danmark, som var hos Udvalget. Denne Deputations Ordfører, som var Formand for Foreningen, udtalte, da han begrundede deres Henvendelse til Udvalget, at vi have mange for mange Beværtninger allerede, og han anbefalede derfor Udvalget ved skarpe Lokalebestemmelser at søge at faa deres Tal indskrænket. Man maa altsaa antage, at de ærede Forslagsstillere ogsaa ere komne i Strid med, hvad Beværterne selv kræve.

Endelig er der den Grund for mig til at fraraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, og ikke alene af dette, men af en hvilken som helst Ændring i Lovforslaget, at den Lov, det skal afløse, udløber i Morgen, saa Forslaget skal ikke alene til anden Behandling her i Dag, men ogsaa til